

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL ETT

Innehåll: 1.1 Bestämning av ljus teknikens begrepp. 1.2 Ljusteknikens sju grundläggande principer. 1.3 Några för ljus teknikens väsentliga element. 1.4 Några förutsättningar för ljus teknikens övande. 1.5 Förformning. 1.6 Framkallande av självmedvetenhet i samband med kosmiska ideer. 1.7 Att inse skillnaden mellan mekaniska funktioner och självmedvetenhet. 1.8 Att öka ljuset betyder att tänka klarare och sannare. 1.9 Att öva ljus teknik är att höja tänkandets kvalitet. 1.10 Avsiktligt tänkande kontra mekaniskt "tänkande": reductio ad absurdum. 1.11 Tankeredskap. 1.12 Med hylozoiken kan vi nå en fullare förståelse av ljus teknikens. 1.13 Ljusteknik är inte att manipulera materien utan att utveckla medvetandet. 1.14 Ingår skapande fantasi i ljus teknikens? 1.15 Kreativ fantasi och besläktade övningar. SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK: 1.16 Självakttagelse och självmedvetenhet. 1.17 Användandet av långa tankar är förformning i praktiken. 1.18 Användandet av form i meditation på det formlösa: den heliga stavelsen AUM. 1.19 Att vara med självmedvetenhet i eterhöljet. 1.20 Kausalhöljet och eterhöljet – redskap för människans förvandling. 1.21 Varför kontemperation (samādhi) kan vara effektiv.

1.1 Bestämning av ljus teknikens begrepp

¹Först skall ordet "ljus teknik" förklaras. Vi börjar med det senare ledet, "teknik". Det kommer av grekiskans *techne*, som betyder konst, konstskicklighet. Ändelsen -ik antyder något slags systemiserat vetande, vetenskap eller metod, alltså ändamålsenlig, förståelsefull tillämpning av kunskap. Man må jämföra med ord som "matematik", "fysik", "gymnastik" och "statistik". Ordet "ljus teknik" betyder således på rätt kunskap och förståelse byggd skicklighet i att använda ljus.

²Ordet "ljus" i sin tur avser högre slags materia med högre slags medvetenhet och högre slags kraft, energi eller vilja.

³Termen "ljus" om högre slags materia med högre slags medvetenhet och högre slags energi skall fattas alldeles bokstavligt. Någon föreslog att man inte skulle säga att högre slags materia "är ljus", utan i stället "kan sägas vara ljus". Denna person utgick då från sin begränsade erfarenhet av ljus i fysiska världen, som om detta slags ljus vore det enda verkliga och talet om högre världars ljus liksom mera "symboliskt" men inte verkligt menat. Men det är alldeles tvärt om: högre världars ljus är betydligt starkare än något fysiskt ljus, också därför att det har en medvetenhetsaspekt, som uppfattas av alla som kan se detta ljus, det vill säga förnimma det objektivt, eftersom den subjektiva uppfattningsförmågan förvärvas före den objektiva i varje högre värld, så att man för att se detta högre slags ljus måste först långt dessförinnan ha uppfattat, förvärvat och därmed kunnat leva i det högre slags subjektiva medvetenhet som är knuten till detta högre slags ljus, detta högre slags materia (eftersom enligt hylozoikens förklaring varje högre eller lägre medvetenhetsslag med nödvändighet är knutet till sitt bestämda högre eller lägre materielag och inte kan skiljas från detta). Med denna insikt om vad ljus är för något står det klart för individen att högre världars ljus uppstått tidigare och fysiska världens ljus kommit senare, att fysiska ljuset är en svag avglans av högre världars ljus. Detta är ett exempel, ett av många, på hur i hylozoiken allt betraktas uppifrån: allt lägre utgår ifrån något högre och ytterst från det högsta. Om i förhållandet mellan lägre och högre någotdera är en symbol, så är det det lägre, ty det är nerdimensionering av det högre. KOV 7.18.17; L1 9.4.4; L2 1.9.3

⁴Hylozoiken lär att hela manifestationen – kosmiska, solsystemiska och planetariska tillvaron – är indelad i sjuserier. Varje sjuserie (1–7) delas i sin tur i ett högre tretal (1–3) och ett lägre fyrantal (4–7) eller i ett högre fyrantal (1–4) och ett lägre tretal (5–7). Vardera av de båda delningarna har sin tillämpning på såväl materielaspekten som medvetenhets- och rörelseaspekterna. Fyran har ställningen i mitten, då den i ena delningen är det lägsta i det högre och i andra delningen det högsta i det lägre. Denna ställning i mitten är avgörande, då den anger

den krisartade övergången från det lägre till det högre i varje uppstigningsprocess. En djupare förståelse av vari denna kritiska nyckelställning består främjar individens arbete med att övergå från det lägre till det högre. L2 2.36.4; DVS 2.62.3,6

⁵Den högre fyrfalden (1–4) eller trefalden (1–3) kallas ”ljus”, den lägre trefalden (5–7) eller fyrfalden (4–7) ”mörker”. Ifråga om materie- och rörelseaspekterna betyder detta att lägre slags materia förhåller sig till högre slags materia såsom mörker till ljus. Detta förklaras så, att all högre materia är självlysande och att dess inneboende lyskraft ökar i varje högre slag av materia, i varje högre värld. Detta motsatsförhållande mellan mörker och ljus är för människan tydligast i fysiska världen, där grovfysiska världen (49:5-7) ter sig såsom mörker mot etervärlden (49:1-4) såsom ljus, organismen såsom en ”mörkerkropp”, medan eterhöljet framstår såsom en ”ljuskropp” osv. När hon senare i medvetenhetsutvecklingen förvärvar först emotional och därefter mental objektiv medvetenhet, ter sig motsvarande världar – emotional- och mentalvärldarna – såsom ljusvärldar gentemot hela fysiska världen såsom en mörk värld, och i synnerhet mentalvärldens ljus är så starkt att det bländar oförberedda, som i förtid vågar sig in i den. L5 14.12 Slutligen framstår kausalvärldens ljus som så intensivt att samtliga lägre världar blir liksom mörker i jämförelse. Detta om materieaspekten. I medvetenhetsaspekten råder ett analogt förhållande av mörker–ljus mellan lägre och högre medvetenhet, lägre och högre förståelse och insikt: både fysisk och emotional medvetenhet ter sig såsom mörker och okunnighet i jämförelse med mental, och därav det gamla talet om dessa båda lägre världar såsom ”okunnighetens sal”, medan mentalvärlden kallades ”lärandets sal”. Men också mentalmedvetenheten ter sig såsom mörker jämförd med kausalmedvetenheten såsom ljus, ty mentalmedvetenheten kan inte genomskåda sina självgjorda fiktioner (tankeformer utan väsentlig sanningshalt, utan motsvarighet i verkligheten), lika litet som emotionalmedvetenheten kan genomskåda sina självgjorda illusioner (falska livsvärden och önskningsar i strid mot livslagarna). Därför var det först kausalvärlden, som i den äldre symboliken kallades för ”visdomens sal”. De viktigaste grunderna till att även mentalmedvetenheten kallas ”mörker” och först kausalmedvetenheten ”ljus” är att denna medvetenhet som först ger oförfalskad kunskap, självmedvetenhet, gemenskap med Augoeides, begynnande gruppmedvetenhet och gruppkärlek och till sist och såsom ”kronan på verket” lagmedvetenhet och planmedvetenhet (insikt om planetregeringens plan för medvetenhetsutvecklingen).

⁶För människans vidkommande betyder alltså ljus teknik ändamålsenlig, målmedveten, metodisk, på rätt kunskap och tillräcklig förståelse byggd strävan att vinna kausalmedvetenhet, att bli medveten i kausalhöljet, inte bara sporadiskt utan permanent självmedveten i detta. För övermänskliga jag (46-jag, 45-jag etc.) tillkommer självmedvetenhet i ännu högre höljen och därtill gruppmedvetenhet, som vidgas att omsluta allt fler jag i såväl eget rike som alla lägre riket.

⁷Sammanfattning: motsatsparet ljus och mörker avser motsatsparet eter och grovfysisk tillvaro: 43–46 och 47–49 i kosmisk mening, 49:1-4 och 49:5-7 i solsystemisk mening.

⁸Ljus är både symbol och faktum – fysiskt ljus (49:1-4) är nerdimensionering av ”andligt ljus” (43–46) eller, annorlunda uttryckt, solsystemisk eter (49:1-4) är nerdimensionering av kosmisk eter (43–46).

⁹Ljusteknik är på kunskap och förståelse byggd skicklighet i att använda ljuset.

¹⁰I denna Del Ett är det många ideer och fakta, som förklaras kortfattat och översiktligt för att i senare delar förklaras utförligare och sättas i andra och vidare sammanhang.

1.2 *Ljusteknikens sju grundläggande principer*

¹”Grundläggande” betyder här det som hör till de första grunderna, som aspiranterna måste först söka förstå, tillgodogöra sig och tillämpa. Andra, lika viktiga principer tillkommer senare i studiet.

²Ljustekniken grundas på följande sju fakta och principer:

³1. Människan har tekniskt sett två ljuskroppar – eterhöljet och kausalhöljet – och de är hennes viktigaste höljen. MV 9.17.9

⁴Eterhöljets stora betydelse framgår av att det är ett förhållandevis fullkomligt hölje, att också dess mekaniska funktioner är ändamålsenliga och förnuftiga. Motsvarande gäller inte för emotional- och mentalhöljerna, vilkas mekaniska funktioner tvärtom nästan alltid är oanvändbara och hindrande för medvetenhetens utveckling. Eterhöljet kan tillåtas ”göra” mekaniskt och automatiskt, medan däremot emotional- och mentalhöljerna måste fås i ett tillstånd, där de antingen är stilla eller avsiktligt kontrollerade av monaden. Emotional- och mentalhöljernas dysfunktionalitet sammanhänger med att emotionalvärlden är illusionernas värld och mentalvärlden fiktionernas värld. Att eterhöljet och kausalhöljet är väl fungerande i kunskaps-hänseende sammanhänger med att kunskap är möjlig för människan i fysiska världen och kausalvärlden och endast i dessa båda världar. L2 1.8.5, 9.9.2, 9.15.4, 9.25.1

⁵Kausalhöljet har ingen automatisk eller mekanisk aktivitet; allt som pågår däri sker avsiktligt, styrt antingen av Augoeides eller senare (på kausalstadiet) av människomonaden. Därmed sammanhänger att det inte finns något kausalt undermedvetet.

⁶För att sammanfatta: ”göra” bör avse eterhöljet (49:2-4) och kausalhöljet (47:1-3), ”icke göra” bör känneteckna emotionalhöljets (48:4-7) och mentalhöljets mekaniska funktioner (47:6,7). Samma tanke annorlunda uttryckt: ”Den praktiska metoden består i att det verkliga jaget hejdar mekanisk emotional och mental höljesaktivitet. Så länge jaget förmår göra detta, står det fast i sin självidentitet. När jaget inte gör detta, är det identifierat med höljesaktiviteten.” (Patañjalis Yogasūtraer, bok 1, sūtraerna 2-4.) Det följer av det just sagda att jaget saknar en fast självidentitet, så länge det inte styr sina höljen utan styres av dessa.

⁷Esoteriken kallas i framtiden ljusteknik, och framtiden börjar nu. Ljusteknik betyder: på rätt kunskap och förståelse byggd skicklighet i att använda ljuset. Och ljuset är etermaterien, dess energi och medvetenhet. Och med ”eterisk” menas solsystemisk eter, 49:1-4, och kosmisk eter, 43-46. Kausalhöljet räknas också hit, eftersom dess centra aktiveras av andra-triaden (45-47). Det finns ingen enbart teoretisk esoterik. All esoterik måste även praktiseras, vara skicklighet i handling, tillämpas i livet. Läran lever icke oanvänd.

⁸2. Metoden för förvärv av högre mental- och kausalmedvetenhet är förbättring av varat och fördjupning av kunskapen. Varat förbättras genom förvärv av självmedvetenhet genom själv-iakttagelse, icke-identifiering och självverinring – dessa är de grundläggande övningarna, varav alla andra övningar är modifikationer eller vartill de är förstadier. Kunskapen fördjupas genom förståelse av det hylozoiska mentalsystemet såsom nerdimensionering av kausala ideer. Metoden har karaktär av förformning.

⁹3. Även om den största delen av ljustekniken ligger bortom vad de flesta aspiranter och lärjungar kan fatta, finns alltid något för envar av dem. Det finns ingen aspirant, som inte kan intensifiera sin enhetsmedvetenhet. Det finns heller ingen aspirant, som inte kan arbeta med åtminstone någon sida av ljustekniken. Han bör dock inte nöja sig med detta blotta faktum utan ständigt arbeta med att stärka sitt vara, vidga och fördjupa sin kunskap. Det finns delar av ljustekniken, vilka alla allvarligt sinnade aspiranter kan börja tillämpa redan nu, medan andra delar måste förbehållas senare stadier av vägen, för lärjungar och invigda.

¹⁰4. I ljustekniken börjar allt med förståelsen. Förståelsen är en förening, en samverkan, av kunskap och vara. Det blir resultat allt efter individens kunskap, förståelse och ansträngning. Rätt bruk, rätt tillämpning förutsätter rätt förståelse. En kirurg kan tack vare sin förståelse bruka kirurgiska instrument på sätt som en lekman inte kan. I och för sig själva bär eller medför instrumenten icke förmågan av sitt eget rätta bruk; förmågan ligger uteslutande hos brukarna, i deras kunskap, förståelse och erfarenhet. Det är i detta avseende inte annorlunda med ljusteknik. Själva metoden är inte magisk. Men dess användare kan åstadkomma vad som synes som magi, om de äger den rätta kunskapen, den rätta förståelsen och den rätta erfarenheten. När kunskapen, förståelsen och erfarenheten är den rätta, kan de ”uträtta underverk” också med de enklaste metoder.

¹¹5. Kunskap, värdering, ansträngning skall bygga på individens eget vara, hans arbete på tre linjer. **Linje ett:** Arbetet med en själv: att minnas sig själv betyder att minnas andrajaget, att för

en stund vara andrajaget. Det är en sida av att glömma sig själv, om ”själv” betyder förstajaget. Det handlar inte bara om att minnas sig själv, utan även om att iakttaga sig själv och idka icke-identifiering. **Linje två:** arbete med och i gruppen, nödvändigt för decentralisering och lära sig hänsyn, också för att dela med sig av erfarenheter. **Linje tre:** arbete i, med och för skolan. Skolan arbetar inte bara för lärjungarnas utan även för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

^{126.} Det måste råda rätt inställning: tacksamhet, ödmjukhet, vördnad för planethierarkins medlemmar, de äldre bröderna. Denna rätta inställning bygger nämligen på insikten om att intet av detta arbete vore möjligt utan att äldre monader gått före, trampat upp vägen åt oss och sedan leder oss på den. Framåtskridande är omöjligt, om inte rätt inställning råder.

^{137.} Det är inte studiets föremål, som ensamt eller ens huvudsakligen höjer medvetenhetens nivå, utan kvaliteten av den uppmärksamhet som riktas mot det. Lärjungarna behöver alltså studera icke endast kunskapen utan även sig själva, behöver se hur de onödigtvis begränsar sig genom ofullkomliga tankeprocesser, alltför korta och svaga tankar, mekaniska reaktioner i stället för avsiktligt och medvetet tankearbete, sömn i stället för vakenhet. Lärjungarna behöver även iakttaga sina egna automatiska antaganden, och sedan antagandena bakom antagandena.

1.3 Några för ljustekniken väsentliga element

¹I övandet är självakttagelsen, själverinringen och icke-identifieringen väsentliga, liksom även de tre tilliterna: livstillit, självtillit och lagtillit. L4 3.33.7; MV 8.22.4 Alla andra övningar är underordnade själverinringen. Detta betyder att dessa andra övningar har till närmaste ändamål att underlätta för individen att minnas sig själv. Annorlunda uttryckt: alla andra övningar än själverinringen blir ofullständiga, om individen icke förmår att låta dem övergå och leda till en stund av själverinring.

²I funktionstillståndet är dagsmedvetenhetens avsiktligt genomförda övergång från organismen till eterhöljet väsentlig. En dylik dagsmedvetenhetens (funktionstillståndets) övergång från ett lägre till ett högre hölje är detsamma som i yogan (Patañjalis rāja yoga) kallas samādhi.

³I den på längre sikt inriktade mentalutvecklingen är övervinnandet av det formativa tänkandet och aktiveringen av perspektiv- och systemtänkandet väsentliga.

⁴I tänkandet är innehållets överensstämmelse med verkligheten väsentlig. L2 7.14.5-7 Det är därför största vikt läggs vid studiet och förståelsen av hylozoikens system, och däri särskilt alltings enhet, tillvarons tre aspekter, monadernas medvetenhetsutveckling genom naturrikna och alltings lagbundenhet, allt såsom styrt av naturlagar och livslagar.

⁵I det dagliga arbetet med att göra förstajaget (förstatriaden och dess höljen: mental-, emotional- och eterhöljerna) till ett dugligt redskap för monaden i kausalhöljet är övervinnandet av negativa emotioner, formativt tänkande och inbillning (mekaniska emotionellt motiverade antaganden utan tillräcklig grund) väsentligt.

⁶I emotionalutvecklingen är hängivenheten för mänsklighetens bästa, för de äldre bröderna och Augoeides liksom även här de tre tilliterna väsentliga.

⁷I handlingsmotivet är viljan att verka för kollektivets bästa väsentlig. Kollektivets bästa är det som gynnar den egna gruppens framåtskridande utan att otillbörligt – det vill säga i strid mot livslagarna – missgynna någon annan grupp.

⁸I varje inställning, i varje beslut, i varje handling är värdering väsentlig. Om man inte anser vissa ting bättre och andra sämre i förhållande till en själv, om man ställer allt på samma nivå gentemot en själv, vilket är ”luffarens” inställning, betyder det att man inte har något mål, inte någon strävan, längtan, vilja att förverkliga, något som är högre än man själv, högre än förstajaget. Endast det man riktar tanken (strävan att förstå) och känslan (kärlek) mot och som är avsevärt högre än man själv kan höja en. Är det för lågt, för nära en själv, kan det inte höja en.

1.4 Några förutsättningar för ljusteknikens övande

¹Det formativa tänkandet, det ytliga, schablonmässiga tänkandet, är ett avgjort hinder för ljustekniken. Somliga mer än andra har problem med detta, men alla utan undantag skall arbeta aktivt emot det inom sig själva. Alla skall samla egna exempel, tydliga exempel, på eget formativt tänkande med vederläggning av detta, så att de därmed skaffar sig en mycket klar, djup, levande (detaljrik, realistisk) uppfattning av skillnaden mellan formativt tänkande och högre slags tänkande. Att bara ha en vag, oklar, dimmig, ytlig uppfattning om detta duger inte, ty sådant är i sig formativt tänkande, och ingen kan övervinna ett formativt tänkande med ett annat formativt tänkande. MV 6.20.6-11

²För att en människa skall kunna göra framsteg i ljustekniken måste hon inom sig äga ett centrum, som är förhållandevis oberoende och fritt från förstajagets mekaniska reaktioner, ett centrum som tänker någotsånär klart och djupt, som åtminstone på en viss nivå förstår esoteriken, inser skolarbetets nödvändighet och är berett att lyda skolarbetets principer, lagar och regler. För att vara i stånd till allt detta får detta centrum inte sova för djupt, får det inte vara för svagt och inte för sällan aktivt. En människa, som helt eller nästan helt är sina känslor, sitt känslö- och önsketänkande, sina formativa åsikter (i regel färdiglagade åt henne av andra), kan inte utöva ljustekniken.

³I övandet av ljustekniken måste det råda lagtillit. Man måste lita på att det blir resultat, även om man i början inte kan se dessa. Man måste ha tillit till det stilla, osynliga växandets lag. L3 8.15.10

1.5 Förformning

¹All esoterisk skolning kan kallas "förformning". Därmed menas att allt det material lärarna ger eleverna att studera, alla de övningar de anbefaller, alla de regler de uppställer, avser att hjälpa eleverna till en bättre möjlighet att i förväg ge sin kunskap och sitt vara den form dessa har i högre medvetenhetstillstånd.

²Vad är förformning? Jag åker båt och faller överbord. Många tankar korsar min hjärna, medan jag är på väg ner mot vattnet, bland andra dessa: "Jag borde ha lärt mig simma. Nu är det för sent." I detta sammanhang innebär förformning att jag har lärt mig simma, innan olyckan sker, så att jag är rustad inför den med en chans att överleva. Uppfostran är ett slags förformning. Barn är inte vuxna men kan läras att i viktiga avseenden uppföra sig såsom vuxna (borde uppföra sig), lära sig att visa hänsyn, hämma självsvald och uttryck för egoism med mera. Esoterisk träning är i vissa avseenden – arbete på linje två – en andra uppfostran.

³Allteftersom hennes mentalutveckling framskrider, lär sig människan att handla icke så mycket på emotional impuls som efter mental förberedelse, vari ingår reflektion och planering. Häri ingår även att avsiktligt sätta in en utvärderande paus efter viktiga intryck, så att det inte blir mekanisk reaktion på mottaget intryck. Att förforma är att i det vanliga funktions-tillståndet införa avsiktliga processer, som i någon mån efterliknar tänkande såsom detta yttrar sig i högre medvetenhetstillstånd. Meningen med att öva förformning är att stå beredd, när ett högre medvetenhetstillstånd plötsligt infinner sig, så att man kan använda det. Arbetet med långa tankar är ett slags förformning, som efterliknar uppfattandet av en kausalidé.

⁴Studium av hylozoikens system är ett exempel på förformning. Ingen vanlig människa, ingen som är hänvisad enbart till mentalmedvetenheten, de vanliga tankefunktionerna, filosofins spekulationer osv., skulle ha kunnat tänka ut hylozoiken. Hylozoiken är en produkt av högre medvetenhet, långt över den vanliga människans förmåga. Den motsvarar kausaljagets "tänkande", egentligen: idéskådande som detta slags jag är förmöget till. Därmed är inte sagt att kausalmedvetenhet räcker till för detta; det gör den inte, eftersom hylozoiken beskriver verkligheten långt bortom kausalvärlden. I själva verket måste kausaljaget, för att kunna "skåda hylozoiken", taga emot kausala nerdimensioneringar av 46-ideer, 45-ideer osv. Dessa nerdimensioneringar erhåller kausaljaget av lärare i planethierarkin. Dessa lärare har i sin tur

fått nerdimensioneringar från ännu högre auktoriteter: lärare i planetregeringen och så vidare ända upp till det högsta riket i kosmos. DVS 2.1.12, 2.42.5 Den vanliga människan, som inte förmår någonting av detta, kan likväl lära sig att begripa och förstå något som har en mental form motsvarande det kausala skådandet, och denna mentala form är hylozoikens mentalsystem. Bemästrar hon systemet, kan hon inom dess ramar tänka sanning, tänka verklighet, och detta tänkande av sanning, tänkande av verklighet är mental förformning till kausalt skådande. Utan denna mentala förformning kommer hon inte till det kausala skådandet.

⁵Motsvarande gäller övningar. Kausaljag och högre jag är permanent självmedvetna. Oförvandlade människor är endast sporadiskt och okontrollerat självmedvetna korta ögonblick. Men arbetar de med de övningar de mottagit av sina lärare, kan de kontrollerat, avsiktligt framkalla självmedvetenhet. Detta slags självmedvetenhet, som de framkallar med kunskap, förståelse och rätt metod, är visserligen i de flesta fall mycket kortvarig, men med tiden, med oförtrutna ansträngningar, får de den att vara längre stunder. De ger därmed sina emotionala och mentala medvetenhetsfunktioner former som efterliknar högre medvetenhet, och genom dessa former når de kontakt med högre medvetenhet. Även om dessa kontakter är tillfälliga och kortvariga, har de likväl en oerhörd betydelse. De är i själva verket nödvändiga, om den högre medvetenheten alls skall aktiveras. De största förmågor har alltid en gång börjat med mycket blygsamma, skenbart obetydliga försök.

⁶I all esoterisk skolning betonas vikten av förberedelse. Inga högre medvetenhetsslag kan man erövra utgående från ingenting. Det måste först finnas vissa förvärv, viss föregående förståelse och erfarenhet. Det är förformningens uppgift att underlätta dessa förvärv.

1.6 Framkallande av självmedvetenhet i samband med kosmiska ideer

¹I arbetets början är stunderna av självmedvetenhet vanligen sällsynta, mycket kortvariga och ganska torftiga; egentligen bara insikten ”jag har inte kommit ihåg mig själv”. Men senare, efter ihärdigt arbete, kan man få dem att komma oftare, vara längre och kan man också lägga mer i dem. Reflektera på, meditera över esoteriska sanningar, kosmiska ideer i tillstånd av självmedvetenhet! Dessa tillstånd är av högre kvalitet, så att man, när man befinner sig i dem, kan för ögonblicket förstå sådant man annars inte förstår. Därmed höjs nivån för tillfället, och upprepas detta tillräckligt många gånger, blir nivåhöjningen mera bestående.

²Åtta kosmiska ideer att meditera på med självmedvetenhet: 1) allts enhet; 2) allts tre aspekter; 3) nerdimensionering: 3 blir 7, 7 blir 49, de sju kosmiska sjuerierna, de sju strålarna eller departementen; 4) livslagarna; 5) medvetenhetsutvecklingen såsom livets mening; 6) de tolv essentiala egenskaperna; 7) Augoeides; 8) hierarki, skola, de äldre bröderna – ”det högre” i vidaste mening. Dessa åtta kosmiska ideer symboliseras i oktaedern, ”åtta-ytingen”.

³Den heliga stavelsen AUM är en symbol, som sammanfattar alla de åtta nyss nämnda kosmiska sanningarna. Den är en symbol för treenigheten: både enheten och dess tre aspekter; därmed också för de tre huvuddepartementen i kosmos, solsystemet och planeten. Ur de tre huvuddepartementen är de sju nerdimensionerade. Allt detta återspeglas i den kosmiska, solsystemiska och planetariska organisationen, planetregeringen och planethierarkin, Augoeides och kausalhöljet med dess centra (inifrån uppräknade: 1sta centret – offerviljans centrum, 2dra centret – enhetens centrum, 3dje centret – kunskapens centrum). Också de sju för människan viktigaste livslagarna avspeglar den grundläggande sjuindelningen, varför dessa lagar alltid uppräknas i den ordning de motsvarar de sju departementen, alltså: frihetslagen – 1sta departementet, enhetslagen – 2dra, utvecklingslagen – 3dje, självförverkligandets lag – 4de, ödeslagen – 5te, skördelagen – 6te, aktiveringslagen – 7de. Alla esoterikstuderande uppmanas att begrunda (meditera på) dessa samband mellan de sju departementen och de sju livslagarna.

⁴För övrigt skall sägas att den heliga stavelsen AUM inte leder sitt ursprung från Indien utan från Europa och Pytagoras. Detta framgår av flera omständigheter, varav två närmast skall anges. Bokstäverna AVM (U är en senare variant av det äldre V) i såväl grekiska som

latinska alfabetet framträder i symbolen , som återger en halv oktaeder. Vidare framträder de tre bokstäverna AVM i De nya världstjänarnas hemliga symbol (*Lärjungens väg* 7.3.62, MV 9.218.9) på sina rätta platser såsom tecken för de tre triaderna: A (tredjetriaden) i triangelns övre spets och rombens övre halva, V (andratriaden) i rombens nedre halva och M (förstatriaden) i triangelns nedre del, upptill begränsad av rombens nedre halva.

1.7 Att inse skillnaden mellan mekaniska funktioner och självmedvetenhet

¹För människor, som vill utveckla medvetenheten, finns många insikter att göra som är viktiga för deras fortsatta vandrande av vägen. En av dem är insikten om den avgörande skillnaden mellan medvetenhet i förstatriaden och medvetenhet i andratriaden. Skillnaden ligger däri att medvetenheten i förstatriaden är mekanisk, medvetenheten i andratriaden däremot självmedveten. Människans självmedvetenhet är en förmåga hos kausalhöljet (som bildats genom andratriaden), hos detta höljes centra (detta utreds närmare i Del Fem). Detta förklarar varför djuren saknar självmedvetenhet; djuret har ej kausalhölje. Detta förklarar också varför självmedvetenhet förekommer så sällan hos genomsnittsmänniskan: ögonblick av självmedvetenhet är ögonblicklig kausalmedvetenhet, låt vara av lägsta slag (47:3). Och slutligen förklarar det varför många av dem som arbetar för sin medvetenhetsutveckling har så svårt att åstadkomma stunder av självmedvetenhet: när de gör hithörande övningar, anstränger de sig egentligen att åstadkomma momentana kontakter mellan monaden och centra i kausalhöljet, så att de blir kortvarigt kausalt medvetna.

²Alltså: att använda själverinring för att anstränga sig att framkalla en stund av självmedvetenhet är att anstränga sig att vara ett kausaljag, om än av lägsta slag och bara för ett ögonblick. Så detta är ingen liten sak, men envar som lyckas med detta experiment, inser den avgörande skillnaden mellan förstajagsmedvetenhet och andrajagsmedvetenhet. Det handlar om denna mycket viktiga insikt, och det är en insikt, eftersom det icke är en teori utan en erfarenhet, ett faktum som individen själv har sannat.

³Med denna insikt förstår man varför fullt förverkligade andrajag, såsom våra äldre bröder i planethierarkin, när de undervisar oss människor, gör en sådan tydlig skillnad mellan de två slagen av medvetenhet att de inte använder samma ord för dem utan inskränker ordet "medvetenhet" till att avse förstatriadens funktioner och brukar ordet "identifikation" om andratriadens medvetenhet. L2 5.1.5; MV 10.4.10

⁴En annan dylik skillnad framkommer i talet om "mörker" och "ljus". Förstatriaden sägs utöva sina mekaniska funktioner i mörker: de är maskiner som arbetar i mörker och som det iakttagande jaget därför har svårt att styra. Ju mera ljus som faller på maskinerna, desto bättre kan det iakttagande jaget styra dem. Termerna "mörker" och "ljus" kan här uppfattas såsom symboliska: "mörker" betyder frånvaro av självmedvetenhet, och "ljus" betyder självmedvetenhet. Men innebörden är inte blott symbolisk. Vad som menas är mörker och ljus även i en alldeles ordagrann betydelse, eftersom självmedvetenheten, när den framträder, faktiskt är en stråle av ljus utsänd via ett centrum i kausalhöljet. Den utsända strålen är ett högre slags materia, och sådan högre slags materia är alltid ljus i förhållande till lägre slags materia såsom mörker. Den är andratriadens ljus, förmedlat genom kausalhöljet och dess centra.

⁵Också det iakttagande jaget, det vill säga den självaktiva monaden, är ljus i förhållande till de mekaniska triadfunktionernas (maskinernas) mörker. När det iakttagande jaget temporärt övergår till att bli ett självmedvetet jag, det vill säga monaden blir självmedveten, blir det ett ännu starkare ljus, eftersom monaden då förenas med strålen, så att det bildas en bro av ljus mellan förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och andratriadens mentalatom (47:1) via något centrum i kausalhöljet. (Före idealitets- eller kausalstadiet kan monaden endast undantagsvis själv centra sig i ett dylikt kausalcentrum, varför det på mentalstadiet i de allra flesta fall handlar om att monaden är centrad i förstatriadens mentalmolekyl, 47:4, när den upprättar denna kortvariga förbindelse.) Denna bro kallas på sanskrit *antahkarana*, ett ord som betyder

”det som gör emellan” eller ”det som bygger emellan”, och det är uppenbart varför den heter det.

⁶Det är människans uppgift att bygga antahkarana. Det gör hon varje gång hon framkallar ett ögonblick av själverinring. Ibland blir det antahkarana hon bygger starkare, ibland svagare, ibland varar det något längre, ibland kortare. Men det varar inte, det upplöses alltför snart, och så glömmer hon ofta att hon alls gjorde det. Så måste det vara, eftersom hon inte är kausaljag. Men när hon blivit ett fulländat kausaljag, har hon medvetenhetskontinuitet. Vad betyder det? Det betyder att hon själv, monaden, har erövat permanent självmedvetenhet. Vad betyder det mera? Det betyder att hon byggt ett bestående antahkarana, en permanent bro av ljus mellan förstatriaden och andratriaden. Alla hennes miljontals skenbart misslyckade försök har då äntligen lett fram till ett bestående resultat. MV 10.4.11

⁷Såsom kausaljag inser människan att alla hennes psykiska funktioner – emotionala och mentala – hade ett värde för hennes medvetenhetsutveckling endast i samma mån som de kunde bli fästpunkter, om så bara tillfälligt, ögonblickligt, för strålen av självmedvetenhet från kausalhöljet. Och sådana psykiska funktioner är alltid de mest medvetna och minst mekaniska, nämligen de som förekommer med riktad uppmärksamhet, inifrån det iakttagande jaget riktad uppmärksamhet. Endast dessa psykiska funktioner är tillräckligt ”ljusa”, har tillräckligt mycket eget ljus. Mindre medvetna psykiska funktioner – de som förekommer endast med av föremålet dragen (fascinerad), flackande eller obefintlig uppmärksamhet – är för ”mörka”, är värdelösa.

⁸Här framstår tydligt vad som är det goda och det dåliga för dem som valt medvetenhetsutvecklingens väg. Goda och nyttiga för arbetet att bygga antahkarana är alla emotionala och mentala skenlag, som förekommer med riktad uppmärksamhet. Dåliga och värdelösa är alla övriga. Det är i dessa som människan har allt som psykiskt kan plåga henne: meningslöst inre babbler, inbillning, negativa känslor, oro, nedslagenhet, irritation etc. Mekaniska emotionala och mentala funktioner är meningslösa och skadliga. Den människa, som menar allvar med sin medvetenhetsutveckling, skall därför ha till mål att antingen tänka och känna avsiktligt eller inte alls tänka eller känna. Att låta emotional- och mentalfunktionerna vara alldeles stilla, så länge hon inte avsiktligt använder dem – det är ett stort och svårt mål, men hon måste till sist nå det.

⁹Endast fysiska funktioner, såsom rörelser, kan vara goda och nyttiga, när de är mekaniska, och mycket av vårt handlande i fysiska världen måste vara av den arten för att alls vara effektivt. Men att de fysiska funktionerna i sig är bättre än de emotionala och mentala, ändamålsenliga och användbara också när de är mekaniska, beror på eterhöljets relativa perfektion. Eterhöljet är hos de flesta sunt, välfungerande. Emotionalhöljet och mentalhöljet är hos de flesta osunda, opålitliga, dysfunktionella.

¹⁰Det är alltså nödvändigt att kontrollera det emotionala och mentala – de dysfunktionella medvetenhetslagen. De är dysfunktionella, emedan de inte ger kunskap om verkligheten, utan endast illusioner och fiktioner. Något annorlunda uttryckt: endast i fysiska världen och i kausalvärlden är kunskap möjlig för människan, emotionalvärlden däremot är illusionernas värld och mentalvärlden är fiktionernas värld. Det mentala kan kontrollera det emotionala, och det kausala kan kontrollera det mentala. Innan kausalmedvetenhet ännu förvärvats i större utsträckning, kan individen kontrollera det mentala dels genom kontakten med Augoeides, dels genom att behärska det hylozoiska mentalsystemet. Denna mentala kontroll visar sin effektivitet i samma mån som individen med dess hjälp eliminerar fiktioner och grundlösa spekulationer.

¹¹Det är nödvändigt att studera hindren. Man måste kunna se dem, man får inte fly undan dem, urskulda, förgylla eller bortförklara dem. Tre viktiga hinder: formativt tänkande och formativt tal; inbillning, i synnerhet negativ inbillning; och negativa känslor. Andra viktiga hinder är tendensen till spekulation, att göra antaganden utan grund, tendensen till subjektivism och självcentrering.

1.8 Att "öka ljuset" betyder att tänka klarare och sannare

¹Det har sagts att esoterikerna skall arbeta på att föra in ljus i emotionalvärlden. Och så snappar några upp detta yttrande och tror att det handlar om att sitta långa stunder i meditation och visualisera hur de för in detta ljus i emotionalvärldens skumma och oklara dimmor. Detta är en typisk new-age-mässig missuppfattning, som inte kan leda till annat än meningslös verksamhet och slöseri med tid. Man för in ljus i emotionalvärlden genom att tänka sanning, tänka rätt på grundval av hylozoikens och övriga esoterikens fakta. Genom att höja kvaliteten i sitt tänkande från 47:7 och 47:6 till 47:5 och 47:4 arbetar man med högre slags mental materia, vilken för objektiv mental medvetenhet lyser mycket starkare än lägre slags mental materia. Det är så man i verkligheten ökar ljuset. Att det högre mentalas ljus är starkare beror också på att denna mentalmateria är frigjord från sammanvävnaden med emotionalmaterien och emotionalhöljet, därför kan i stället dras till kausalvärlden och kausalhöljet och genomlysas av dessas betydligt starkare ljus.

²Ljuset i mentalvärlden ökar i samma mån det blir allt mer riktat av monaderna själva, alltså att de bildade tankeformerna är produkter av monaders eget aktiva tänkande, resultat av riktad uppmärksamhet i tankecentret. En dylik aktivitet är raka motsatsen till det passiva, efter-sägande "tänkande", åt vilket majoriteten människor är hemfallen.

³I esoteriken skall man inte uppfatta ordet "ljus" såsom vad det ytligt sett synes betyda, som om det betecknade den fysiska företeelsen blott och bart. Om man gör det, blir det vidskepligt. Ljus är kunskapens materia. Ljus är självmedvetenhetens och gruppmedvetenhetens materia. Allt har tre aspekter: så ock ljuset. Beteckningen "ljus" avser alla tre aspekterna – högre slags materia, högre slags medvetenhet, högre slags kraft – liksom beteckningen "mörker" avser lägre slags materia, lägre slags medvetenhet, lägre slags kraft.

⁴Innebörden av det just sagda är att vi, när vi arbetar med kunskapen och lyckas stilla höljena och öva själverinring, inte bara tänker och uttrycker oss klarare och sannare utan med vårt aktiva och medvetna tänkande även bidrar till att öka mentalvärldens ljus.

⁵"Ljus" är en esoterisk term, vars mångsidiga betydelse lärjungen kan fatta först genom egen erfarenhet. Och alltmedan denna erfarenhet växer och fördjupas, växer och fördjupas också innebörden av "ljus" för honom.

1.9 Att öva ljusteknik är att höja tänkandets kvalitet

¹Att aktivera ett högre medvetenhetsslag betyder att själv, på eget initiativ och med en viss kreativitet, kunna göra det som man tidigare i förhållande till det medvetenhetsslaget kunde göra bara passivt, alltså bara taga emot det såsom gåva och en frukt av andras arbete, igenkänna och uppskatta det. Exempel är ett högre slags tänkande. På det passiva stadiet känner man i bästa fall igen det såsom ett högre slags tänkande och uppskattar det för detta, ett bättre sätt att resonera. Men först efter att flera gånger ha iakttagit det och reflekterat över det, kan man själv åstadkomma motsvarande. Ett exempel i mindre skala är den passiva förståelsen respektive den egna aktiva användningen av ord och uttryck på eget eller på främmande språk. På det passiva stadiet enbart förstår man dem, när man möter dem. På det aktiva stadiet däremot kan man själv bruka dem.

²Tänkande av högre kvalitet är i sig självaktivt, kan inte vara passivt eller mekaniskt. Höjandet av tänkandets kvalitet är självaktivering av tänkandet. Endast tänkande av lägre kvalitet kan vara passivt och mekaniskt. Perspektivtänkande i egentlig mening (47:5) fungerar enbart såsom självaktivt tänkande, genom självriktad uppmärksamhet, från tankecentrum riktad uppmärksamhet.

³Riktad uppmärksamhet i det mentala betyder att tänkandet är självinitierat, reflekterande, aktivt urskiljande, inte passivt mottagande. Exempelvis utför tänkandet rimlighetsprövning genom att använda *reductio ad absurdum* och liknande redskap för urskillning. Också den egna bearbetningen av hylozoikens mentalsystem är självinitierat tänkande.

⁴Det högre slags tänkande som kallas perspektivtänkande övervinner det lägre mentalas lyten och laster, såsom tvåvärt tänkande (tänkande i två absoluta motsatser: identitet och icke-identitet). I stället för motsatsparet identitet–icke-identitet använder perspektivtänkandet kategorin relation.

⁵Systemtänkandet är det högsta slaget av mentaltänkande och bildar övergången till kausalmedvetenhet. Det är förmågan att tänka med hela system, liksom lägre tänkande tänker med begrepp. I takt med att systemtänkandet aktiveras kräver individen kunskapssystem för sin orientering i verkligheten, nöjer sig inte med systemlösa läror. Till sist finner han det mest överlägsna systemet, det hylozoiska kunskapssystemet. Bemästrandet av det hylozoiska systemet aktiverar kausalmedvetenheten, eftersom hylozoikens fakta är mentala nerdimensioneringar av kausalideer, verklighetsideer.

⁶Det tänkande av högre kvalitet, det självaktiva tänkande, som ljusteknikens övande förutsätter, visar sig också i att det genomskådar de falska ”sanningar” som makt- och intressegrupper i fysiska världen sprider, den välfinansierade propaganda som ständigt drivs från många håll men som syftar till att få oss alla att gå åt ett och samma håll, vilket är raka motsatsen till medvetenhetsevolutionens riktning. I tillstånd av självaktivt, kvalitativt tänkande låter individen denna propaganda inte påverka hans egna ställningstaganden. Ett tänkande av lägre kvalitet däremot är just ett sådant för vilket denna propaganda har uttänkts, det icke rent mentala elittänkandet, utan den emotional-mentala massmedvetenheten. Propagandamakarna vet vilka emotionala knappor de skall trycka på för att få åsiktsrobotarna att gå i gång på önskat sätt. Den som vill utveckla högre slags tänkande, skall ägna särskild uppmärksamhet åt det som kan kallas ”själpropagandisering”, det vill säga individernas okritiska anammande och oreflekterade återgivande av de offentligt förkunnade lögnerna: ”Man lever ju bara en gång.” ”Kriget mot terrorismen.”

⁷Ju högre kvalitet tänkandet får, desto närmare kommer det kausalmedvetenheten. Och ju närmare tänkandet kommer kausalmedvetenheten, desto mer av dennas egenskaper får det, alltså desto sannare, desto verkligare, desto mer kunskapssökande, desto mer fiktions- och illusionsavvisande blir det. Det är därför högsta slagets mentaltänkande, systemtänkandet (47:4), kan bli bärare av nerdimensionerade kausalideer. Det är också därför högre slags tänkande måste få arbeta med hylozoikens ideer.

⁸Förståelsen av hylozoik och utvecklandet av högre slags tänkande är ömsesidigt befruktande. Ju bättre man förstår hylozoiken, desto mer utvecklar man högre slags tänkande, och ju mer man utvecklar högre slags tänkande, desto bättre förstår man hylozoiken.

1.10 Avsiktligt tänkande kontra mekaniskt ”tänkande”: *reductio ad absurdum*

¹Att inte göra viktiga saker på impuls utan endast efter noggrant övervägande är ett exempel på riktad uppmärksamhet i tankecentret, också kallad ”avsiktlighet”. Detta betyder att man inte tillåter ”dem”, robotarna, att handla i det iakttagande jagets, det mer medvetna jagets ställe. Att använda *reductio ad absurdum* på esoterikens område är ett exempel på avsiktligt tänkande i motsats till mekaniskt ”tänkande”. Det är aktiv reflektion, tillämpning av riktad uppmärksamhet i tankecentret.

²*Reductio ad absurdum* betyder att man eliminerar en sats (ett argument, ett alternativ) genom att påvisa dess absurditet. Människan når sanningen först stegvis, genom att steg för steg vederlägga osanningar, felaktiga slutsatser, absurditeter. *Reductio ad absurdum*, rätt använd, är ett effektivt redskap i hennes strävan att nå fram till sanningen.

³Några exempel på *reductio ad absurdum* anföres i det följande.

⁴Hade det varit möjligt för människan att nå femte naturriket utan Augoeides’ hjälp, hade han inte behövts och hade han inte funnits med. Men eftersom han finns med, behövs han för människans uppstigande. Satsen att människan inte behöver Augoeides för att nå femte naturriket har därmed påvisats vara absurd och elimineras alltså.

⁵Hade det räckt med mystiken för uppnående av femte naturriket, hade vi inte behövt eso-

teriken. Men eftersom esoteriken finns, är den tydligen nödvändig, och därmed kan satsen att mystiken räcker för uppstigandet elimineras.

⁶Detsamma gäller klärvoajans: hade det räckt med klärvoajans för att vi skall vinna kunskap om alla högre världar, hade vi inte behövt esoteriken, inte behövt ledning av övermänskliga intelligenser, eftersom människan kan själv utan ledning förvärva klärvoajans. Men esoteriken finns, skolor och lärare har funnits alltsedan det funnits tänkande människor, och alltså har klärvoajansen visats vara otillräcklig såsom redskap för kunskapsförvärvet.

⁷Någon skrev att esoterikern är en praktisk mystiker. Fråga: Räcker det att mystikern enbart bli mer praktisk, mer verksam och handlingskraftig i fysiska världen, för att hux flux vara inne på den esoteriska vägen? Svar: Nej. En tillkommande handlingskraft i det fysiska medför inte i sig att mystikern med ens lyfts upp till mentalstadiet, där som först den starkare tankeförmåga, djupare förståelse och insikt förvärvas, som vandrandet av den esoteriska vägen kräver. De högre mentala förmågornas förvärv kräver sitt eget hårda, långvariga och hängivna arbete, och detta arbete utföres icke på mystikerstadiet, utan på det följande humanitetsstadiet.

⁸Somliga tror att man når "frälsning", det vill säga befrielse från den mänskliga tillvaron, från reinkarnationstvånget etc., genom att inte handla alls. Till grund för denna fiktion ligger vanligen en annan, nämligen tron att man sår dålig sådd uteslutande genom det man aktivt gör, varför man genom att alldeles avstå från handling också tror sig undvika att så dålig sådd. Men vi har ansvar inte bara för det vi aktivt vållar utan också för det vi passivt låter ske, när vi hade kunnat och bort ingripa. De onda hade inte varit så starka och framgångsrika, om de så kallade goda inte hade varit så lata och passiva. Planethierarkins ämbeten bekläds inte heller av före detta mänskliga latmaskar och pliktsmitare.

⁹Hos många new-age-anhängare förekommer tron att de har femte naturriket inom nära räckhåll eller, som de säger, snart skall "göra sin uppstigning", liksom "mästarna" gjort före dem, och att de nu lever sin sista inkarnation i människoriket. Om de såg uppriktigt och ärligt på sig själva, sin emotionala och mentala kapacitet, skulle de inse att de inte i någon nämnvärd mån vore bättre, klipskare eller dugligare än många av sina medmänniskor. De skulle fråga sig: Är min förmåga att bemästra negativa känslor, att ständigt leva i högre medvetenhetstillstånd, min tankeförmåga, sakkunskap, urskillningsförmåga, omdömesförmåga och allmänna handlingsskicklighet oerhört mycket större än de är hos många miljoner människor, som inte tror så mycket om sig själva? Vidare: Hur långt har jag kommit med mig själv i detta liv, som alltså skulle vara min sista inkarnation såsom människa? Är det verkligen så mycket att det liknar slutspurten före målnöret?

1.11 Tankeredskap

¹Att använda tankeredskap betyder att avsiktligt använda tankar på sådant sätt att man sammanfogar dem till en större helhet, en kedja eller ett schema av tankar, för ett förutbestämt ändamål såsom problemlösning, särskilda uppgifter i medvetenhetsutveckling, vederläggning av fiktioner, genomskådande av illusioner. Att använda tankeredskap betyder att man låter en bestämd tanke, en idé, vara överordnad andra tankar, låter ett högre slags tanke styra lägre slags tankar. Detta innebär självakttagelse, att monaden, tillfälligt upptagen med en tanke av högre slag, iakttar sina tankar av lägre slag, ordnar dessa lägre, "städar" i dessa lägre.

²Det är alltså tydligt att idén om tankeredskap sammanhänger med idén om avsiktlighet, alltså monadens självaktiva medvetenhet och vilja till skillnad från höljenas automatiska och mekaniska aktivitet. Att med ökande förståelse och avsiktlighet använda tankeredskap är att motverka det formativa tänkandet, det automatiska och mekaniska "tänkandet", ge detta mindre utrymme.

³Ett tankeredskap är idén om skalor. Om man låter idén om skalor styra alla ens tankar om till exempel vad man själv kan göra och själv ännu inte kan göra ifråga om medvetenhetsaktiveringen, så behöver man till exempel inte ge efter för ointelligenta känslor om egen oförmåga, värdelöshet osv.: "I en stor skala har jag inte kommit så långt, i en liten skala har jag

kommit ganska långt” osv.

⁴Ett annat tankeredskap är fyrfaldigt tänkande såsom ersättning för tänkande i kategorier av ”ja eller nej”, antingen–eller–tänkande. Fyrfaldigt tänkande består alltså av ”ja”, ”nej”, ”både ja och nej” och ”varken ja eller nej”. ”Både ja och nej” uttrycker förståelsen för att olika skalor kan tillämpas i betraktandet av en och samma sak. ”Varken ja eller nej” ger friheten att inte behöva besvara eller ens förhålla sig till frågan, om denna exempelvis lyder: ”Har du slutat supa (slå din fru, taga mutor)?”

⁵Det finns också ett visst tankeredskap, som man använder för att motverka princip-tänkandets starka tendens till identifiering, $A = B$ (underförstått A är lika med B , och *bara* B), i stället främja förståelsen för att B kan vara en del, en sida eller aspekt av A och att det därtill kan finnas andra delar, sidor, aspekter av A . Detta tankeredskap kan betecknas såsom ”insikten om *etc.*”, ”insikten om *också*” eller ”insikten om *inte bara*”. Exempel: I hylozoiken säger man ”allt är materia”. Men denna utsaga får inte uppfattas som om den innebure ”allt är bara materia”, det vill säga inte också, och samtidigt, medvetenhet och rörelse. Utsagan ”allt är materia” betyder tvärtom: ”allt är materia *etc.*” eller ”allt är också materia” (inte bara medvetenhet och rörelse) eller ”allt är materia men inte bara materia”. KOV 4.1.1

⁶Att alltid se saker, egenskaper, skeenden etc. i sina förhållanden, relationer till andra är ett mycket viktigt tankeredskap. Vi kallar detta för ”relativerande tänkande”. Det är genomgående i perspektivtänkandet och är dettas kanske viktigaste kännetecken. På frågor som ”är det bra?”, ”är det dåligt?”, ”är det nyttigt?”, ”är det skadligt?”, ”är det farligt?” etc. måste sådana motfrågor ställas som: bra (nyttigt) eller dåligt (skadligt eller farligt) för vem, för vilka eller för vad, under vilka betingelser, vid vilken tid, på vilken plats? Ett och samma kan på en gång vara nyttigt för något högre och skadligt för något lägre. Till exempel är livslagar, skolregler, skoldisciplin livsviktig föda för ”själen” och dödande gift för den falska personligheten. Med ”själen” menas i regel kausalhöljet men även de delar av det högre mentala och det högre emotionala som kan stå i kontakt med kausalmedvetenheten och deltaga i dess aktivering. Med ”falska personligheten” menas de delar av förstajaget som inte kan stå i kontakt med det kausala, inte kan medverka i dess aktivering och över huvud taget inte kan utvecklas till något högre eller ens användbart.

1.12 Med hylozoiken kan vi nå en fullare förståelse av ljustekniken

¹Den äldre esoteriken saknade läran om monaden, jaget såsom uratom. Med ”den äldre esoteriken” menas här den esoteriska undervisning som rädde, innan Pytagoras formulerade sitt mentalsystem hylozoiken, och som sedan levat kvar vid sidan av hylozoiken och i vår tid (efter 1875) delvis publicerats exoteriskt i form av teosofi och Alice A. Baileys undervisning. Hylozoiken ensam lär att monaden är jaget, det verkliga, förblivande, (i kosmisk mening) odödliga jaget och att monaden är en uratom. Den äldre esoteriken, teosofin etc. gav aldrig något korrekt eller ens klart svar på frågan: vad är jaget? Jaget förlades till någon högre värld långt bortom varje möjlig mänsklig empiri (erfarenhet). Teosoferna förlade jaget först till värld 45 (”nirvana”) och motsvarande hölje (”atma”). Senare sade Besant att ”monaden” hörde hemma i värld 44, som hon därför kallade ”monadiska världen”, två påhitt som Bailey tog efter. Hos teosoferna var jaget alltid något annat och någon annanstans. L2 1.3.13, 6.4.4; L3 3.1.10, 5.24.1

²I hylozoiken löses problemet ”vad är jaget?” på enklaste, klaraste och enda riktiga sättet. Vi utgår från det grundläggande faktum att allt i tillvaron har tre oskiljaktiga aspekter – materia, medvetenhet och rörelse (vilken yttrar sig i materien såsom energi och i aktiva medvetenheten såsom vilja); eller annorlunda uttryckt: all materia har medvetenhet, alltid av något slag, och befinner sig i rörelse.

³Jaget är enligt hylozoiken i materiellt hänseende en uratom, av Pytagoras kallad monad. Jaget är i medvetenhets-hänseende monadens, uratomens medvetenhet. Jaget är i viljehänseende den aktiva monadmedvetenhetens förmåga att styra uratomens inneboende energi, den egna urkraften. Den i särklass viktigaste viljemanifestationen är monadmedvetenhetens avsikt

och förmåga att kontrollera, styra, behärska energierna i de materiehöljen monaden måste bruka under sin medvetenhetsevolution alltifrån fysiska världen (49). L2 5.1.14

⁴Jaget såsom materia, det vill säga uratomen–monaden, kan vi människor inte konstatera. Jaget såsom medvetenhet, däremot, kan vi konstatera. Jaget såsom medvetenhet är nämligen den riktade uppmärksamheten och i synnerhet den riktade uppmärksamheten i förening med självmedvetenhet. Också jaget såsom vilja kan vi konstatera; jagets vilja manifesteras tydligast för oss varje gång vi avsiktligt och självmedvetet riktar uppmärksamheten och förmår hålla kvar denna uppmärksamhet av högsta kvalitet – mot inkarnationshöljens (47:4–49:7) inneboende tendens att avbryta monadens självverksamhet. Denna höljens inneboende tendens är automatisk, mekanisk och mycket stark. Det krävs av monaden ett mycket långvarigt och mycket hårt arbete att övervinna den, så att monadens självaktiva vilja i varje läge är starkare än höljens mekaniska energier. All esoterisk träning, hela ljustekniken, handlar ytterst om detta: monaden, i självmedveten förbindelse med kausalhöljet (eller, på högre utvecklingsstadier, med ännu högre hölje, 46-höljet, 45-höljet etc.) styr, kontrollerar, behärskar inkarnationshöljerna.

⁵I människoriket, för varje människa, är jaget monaden i förstatriaden (47:4, 48:1, 49:1) i kausalhöljet (47:1-3).

⁶För människan, förstajaget, är självmedvetenheten – hur kortvarig den än är, hur snart höljesautomatiken än vinner över monaden – ljus. Höljerna är i jämförelse med monaden mörker.

⁷”Ljus är högre slags materia med högre slags medvetenhet och högre slags kraft.” Eftersom monaderna, uratomerna, är högsta slags materia med potentiellt högsta slags medvetenhet och högsta slags kraft, är det monaderna som i yttersta mening är ljus och all lägre, sammansatt materia som är mörker. Så snart monaden är självmedveten i sina höljen, är den ljus och höljerna, bestående av sammansatt materia, mörker. Endast hylozoiken med monadläran kan ge denna förklaring.

⁸Den riktade uppmärksamheten anger monadens–jagets närvaro. KOV 1.15.4 Man kan inte konstatera monadens materiella existens, men man kan konstatera sin egen medvetna närvaro. Konstaterandet av den egna medvetna närvaron – ”jag är här nu” – är självmedvetenhet, är monadens medvetenhetsaspekt.

⁹Monaden är i alla naturriken en permanent materiell enhet, men först i de övermänniskliga rikena, femte naturriket (i världarna 45 och 46) och sjätte naturriket (i världarna 43 och 44), är den ett permanent jag i betydelsen av en permanent jagmedvetenhet och en permanent vilja. ”Permanent” betyder att monadens medvetenhetskontinuitet inte avbryts av utifrån verkande, mekaniska krafter, till exempel höljens automatiska och mekaniska verksamhet.

¹⁰Människan kan efter undervisning om metoder – övningar – och sedan genom att utföra dessa övningar lära sig att konstatera sin egen självmedvetenhet.

¹¹Men denna av henne själv konstaterade självmedvetenhet kan aldrig bli permanent, så länge hon är kvar på emotionalstadiet eller mentalstadiet i människoriket.

¹²Bestående självmedvetenhet ägs först av kausaljaget. Bestående självmedvetenhet med samtidig gruppmedvetenhet ägs först av 46-jaget.

¹³Intuition, vilja, bestående jag- eller självmedvetenhet, visdom, beslutsamhet, kärlek etc. – vi måste förstå att detta är utvecklade förmågor hos övernormala individer, inte hos vanliga människor. Motsvarande förmågor hos vanliga människor är bara de första, svaga ansatserna, men inte de verkliga förmågorna.

¹⁴Det är dessa första svaga ansatser, dessa första, ofta torftiga erfarenheter av självmedvetenhet etc., som människorna vanligen tror vara det hela, som om det icke finnes en lång rad kvalitativt allt högre slag av självmedvetenhet etc. Det behöver påpekas att människan visar en tydlig tendens att mekaniskt och automatiskt antaga att de första stapplande stegen i någon process är hela resan.

¹⁵Med riktiga läran om monaden ger hylozoiken ovanifrånperspektivet, andrajagens (45:4–47:1) och tredjejagens (43:4–45:3) sätt att se. Med läran om själverinringen såsom monadens

metod att framkalla självmedvetenhet ger fjärde vägen underifrånperspektivet, en långtgående anpassning till förstajagets (47:4–49:7) sätt att se med indelningar och definitioner gjorda enligt vad människan kan sanna. Människan kan inte sanna monaden, men hon kan i tillstånd av själv-erinring sanna monadens medvetenhet, självmedvetenheten. Båda perspektiven i förening ger oss människor ett djup i förståelsen, tillräckligt för vårt ändamålsenliga uppstigande.

¹⁶All den tid vi lever identifierade med höljenas mekaniska och automatiska funktioner, är livet i mörkret. De korta tillfällena vi lever självmedvetna eller åtminstone självakttagande är livet i ljuset.

¹⁷”Monaden–jagatomen är ’en evigt närvarande ljuspunkt’, iakttagbar redan i förstatriaden i mineralriket. När den lämnat tredjetriaden och i sin 43-atom befriat sig från involveringen i solsystemets molekyllarmateria (43–49), förefaller den 44-jag, som kan iakttaga den, att ’lysa som en sol.’” *Livskunskap Två* 2.8.11

¹⁸”Själ och ande äro höljen för jaget–monaden. Själ är kausalhöljet, anden submanifestalhöljet. Jaget, det hemlighetsfullaste av allt, omnämnes aldrig annat än som ’den evigt närvarande ljuspunkten’. Såsom frigjord uratom i högsta kosmiska världen är jaget en kosmisk sol.” *Människans väg* 8.27.6

¹⁹Begrunda dessa logiskt och faktiskt nödvändiga samband:

Mörker	Ljus
Organismen, 49:5-7	Eterhöljet, 49:1-4
Död: dödliga inkarnationshöljen 47:4–49:7, kosmiskt grovfysiska	Odödlighet: monaden i kausalhöljet 45:4–47:3, kosmiskt eteriska
Mekaniska medvetenhetsfunktioner	Självmedvetenhet
Flackande eller av föremålet dragen uppmärksamhet	Av monaden riktad uppmärksamhet
Korta tankar	Långa tankar

1.13 Ljusteknik är inte att manipulera materien utan att utveckla medvetandet

¹Man kan inte höja sin medvetenhet i kvalitativ bemärkelse genom att manipulera materie-aspekten, genom att meditera på sina höljescentra, till exempel visualisera en allmän ökning av ljus i dessa eller en särskild ökning av vissa färger i dessa. Om ljuset i något centrum ökar eller om någon färg, som representerar en bättre egenskap eller förmåga, börjar förhärskas, så är detta en verkan av en kvalitativ höjning av medvetenheten, inte en orsak till denna höjning. Verkningar och orsaker skall den studerande inte förväxla i sitt tänkande. Han skall inte heller förväxla medvetenhet och materia, vilka är för evigt olika aspekter.

²Sådana metoder, som används i ockulta sekter, yogaskolor etc. leder icke till kontakt med kausalhöljets centra och missar därmed målet. I dessa sekter och skolor utläres metoder, som är direkt vilseledande. Man låter eleverna göra psykologiska övningar avsedda att framkalla förnimmelser i vissa av eterhöljets centra och uppmanar dem att studera effekten därav. Sedan tillsäger man eleverna att söka få kontakt med emotionalhöljets motsvarande centra, eventuellt även med mentalhöljets centra. Den enda riktiga metoden är emellertid att komma i kontakt med kausalmedvetenheten och låta dess energier påverka de lägre höljenas centra. Det är icke materieaspektens utan medvetenhetsaspektens energier det gäller att använda. Det är en mycket stor, kvalitativ skillnad i verkan mellan förstatriadens energier, som är bärare av inkarnationshöljenas mekaniska funktioner, och andratriadens energier, som är bärare av självmedvetenhet och enhetsmedvetenhet och därför verkar ändamålsenligt, icke mekaniskt. Medvetenhet i andratriaden och alltså i kausalhöljet kan aldrig vara mekanisk utan är alltid självmedveten, och därför är också dess energier ändamålsenliga, icke mekaniska. Om eterhöljets centra vitaliseras felaktigt, återverkar detta på organismen med sjukdom som följd. L3 15.11.3

³Arbetet med eterhöljets centra måste utgå ifrån medvetenhetsaspekten, från självmedvetenheten, kausalmedvetenheten, om än av lägsta slag. De tre lägre centren, de under diafragman, hör ihop med förstajaget. Självmedvetenheten kan inte hållas i dessa tre lägre. De fyra högre centren, de över diafragman, kan förmedla energi från kausalhöljets centra och andratriaden,

senare även tredjetriaden. Självmedvetenheten kan hållas i de fyra högre centren. Självmedvetenheten skall framför allt hållas i huvudet, i panncentret och hjässcentret.

⁴Ljustekniken riktas inte avsiktligt mot materiaspekten, utan mot medvetenhetsaspekten, handlar alltså icke om att visualisera materiella former, utan om att aktivera medvetenheten. Aktiveringen av den högre mentaliteten har som allt annat tre aspekter: materie-, medvetenhets- och rörelse- eller viljeaspekten. Materiaspekten av processen är att mentalhöljet frigör sig från sammanvävnaden med emotionalhöljet och i stället knyts till kausalhöljet (inkarnerade delen, triadhöljet). Medvetenhetsaspekten av samma process är att begreppen och tankeoperationerna blir i ökande grad rent mentala, frigör sig från beroendet av det emotionala, överger det fantasi-betonade, samtidigt som begreppen tack vare studiet av hylozoiken blir verklighetsbestämda, i ökande utsträckning är mentala nerdimensioneringar av verklighetsideer, kausalideer. Rörelse- eller viljeaspekten av processen är att, i den mån självmedvetenheten ökar och mekaniska höljesmedvetenheten minskar, ändamålsenliga medvetenhetsenergier ersätter mekaniska höljesenergier (materieenergier). Så utförd handlar ljustekniken alltså icke om att visualisera hur mentalhöljet frigör sig från sammanvävnaden med emotionalhöljet, utan om metoder att mentalisera begreppen och tankeoperationerna genom att förbättra själva tänkandets kvalitet, öka kunskapen och förbättra förståelsen av denna kunskap. Icke heller handlar ljustekniken om att visualisera hur mentalhöljet knyts till kausalhöljet, icke om processens materiaspekt utan om dess medvetenhetsaspekt: om att ur även de mentala begreppen rensa ut fiktionsbegreppen och ersätta dem med verklighetsbegrepp, vilka är nerdimensioneringar av kausalideer. E 9.6.16

⁵Det är alltså två steg eller processer: det rent mentalas (47:5) födelse ur det emotionalt mentala (47:6) och det kausalas födelse med hjälp av det rent mentala (47:3 genom 47:5 och 47:2 genom 47:4).

1.14 Ingår skapande fantasi i ljustekniken?

¹Ingår visualisering eller skapande fantasi – de två är i stort sett sak samma – i ljustekniken? Visualisering eller skapande fantasi tjänar till att överbrygga gapet mellan det emotionala och det mentala (eftersom fantasi är begärbetonad tanke, KOV 1.19.3), medan däremot ljustekniken främst tjänar till att överbrygga gapet mellan det mentala och det kausala, tjänar till att bygga antahkarana. Visualisering eller skapande fantasi avser byggandet och riktandet av former, emotional-mentala former, medan däremot byggandet av antahkarana huvudsakligen göres i kausalmaterial, alltså i det som för människans uppfattningsförmåga är det formlösa. Ljustekniken är främst inriktad på att framkalla stunder av självmedvetenhet, vilken är en yttring av kausalmedvetenhet, kausalintuition. Den är inte så mycket inriktad på att arbeta i mindre medvetna, mer mekaniska emotionala och mentala tillstånd. Endast om visualiserandet göres med självmedvetenhet, kan det sägas ingå i ljustekniken. Ett exempel på dylikt bruk av visualisering är medveten styrning av eterhöljet, och därmed organismen, genom emotionalhöljet; ty eterhöljet förstår visualiserade bilder eller former bättre än tänkta ord. MV 5.5

²En klar förståelse av medvetenhetsutvecklingens teori är ett starkt redskap för medvetenhetens praktik. Att reflektera, alltså självständigt tänka, på esoteriska sanningar med hylozoikens klara begrepp utvecklar högre mental medvetenhet, vilken blir en bro till kausal medvetenhet. Att visualisera bilder av oklar innebörd utvecklar endast förmågan att visualisera, alltså fantasin, det emotional-mentala, vilket icke är en bro till kausal medvetenhet.

³Bron mellan det mentala och det kausala byggs genom förståelse av verklighetsideer, icke genom skapande och skådande av fantasibilder. Argumentet för det här sagda är följande: Förståelse kan finnas och vara effektiv också utan skådande av bild. Däremot kan enbart skådande av bild icke ersätta förståelse. Detta visar att förståelsen är väsentlig och oundgänglig, bildskådandet däremot oväsentligt och umbärligt. ”När förståelse för det väsentliga vaknar, blir formen ett hinder.” DVS 2.32.14

1.15 Kreativ fantasi och besläktade övningar

¹Man kan inte använda kreativ fantasi för att förvärva det som ligger över denna, inte högre mentala förmågor (47:5 och 47:4), allra minst kausal medvetenhet och förmåga (47:3 och 47:2). Om man ökar sin fantasi om förmågan att tänka bättre, så ökar man bara sin fantasi, inte sin tankeförmåga. Om man ökar sin fantasi om kausala (47:1-3) förmågor, ökar man bara sin fantasi, inte sina kausala förmågor. Så är det, eftersom det som höjer medvetenhetens nivå, inte är uppmärksamhetens föremål, utan uppmärksamhetens kvalitet.

²Kreativ fantasi bör inte riktas mot det som ligger över den, alltså inte mot mental, kausal, essential medvetenhet, utan bara mot det som ligger under den, det vill säga fysiska världen, fysiska livet, fysiska handlingen. Laurency nämner till exempel användningen av kreativ fantasi i utvecklandet av egenskaper, som skall visas i fysiska livet och handlandet. DVS 3.72.17

³”Som-om”-metoden och hithörande övningar kan inte tillämpas obegränsat, till exempel inte för förvärvet av verkliga högre förmågor och egenskaper. Människan är ett kausalväsen och skall sträva att bli ett kausaljag. (MV 10.2.3) Kausaljaget har objektiv medvetenhet i människans världar (47:4–49:7). En människa, som inte är kausaljag, kan inte tillämpa ”som-om”-metoden för att förvärva denna kausala förmåga. Hon kan inte leva och handla som om hon ägde emotional och mental objektiv medvetenhet, ty hon äger dem inte, och ett dylikt övande av fantasin för henne icke ett steg närmare dem. Vad hon däremot kan göra är att försöka tillägna sig något av den insikt och förståelse som högre objektiv medvetenhet möjliggör och främjar. Ett exempel på dylik insikt och förståelse är icke-identifiering med egna känslor och tankar. Hur dylik icke-identifiering sammanhänger med objektiv emotional och mental medvetenhet förklaras så: liksom det är förhållandevis lätt att icke identifiera sig med organismen (se den såsom ”icke-jag”), eftersom man med fysisk objektiv medvetenhet (sinnesförmågor) kan iakttaga den såsom ett objekt utanför jaget och skilt från detta, så är det lätt att icke identifiera sig med egna känslor och tankar, när man väl förvärvat emotional och mental objektiv medvetenhet, eftersom denna objektivitet innebär att man iakttar dessa känslor och tankar såsom emotionala och mentala föremål, det vill säga materieförmågor (”tankeförmågor”) utanför jaget och skilda från det, därmed omöjliga att identifiera sig med. Ett annat exempel är att lära sig avstå från yttringar av personlig nyfikenhet, från att blanda sig i andras affärer, eftersom detta är ett icke-göra man måste ha förvärvat, innan man kan betros med högre objektiv medvetenhet, eftersom denna annars skulle missbrukas. I själva verket ingår detta slags icke-göra i förformningen inför förvärvet av den högre objektiva medvetenheten.

⁴”Som-om”-metoden, som är en särskild tillämpning av skapande fantasi, skall egentligen användas endast såsom väckare, påminnare om insikter, som redan har gjorts men som lätt glöms bort i vardagen. Insikterna, förståelsen är här det enda viktiga. Om ”som-om”-metoden eller annan skapande fantasi används till främjande av inbillning om egen status, om egna förmågor och egenskaper, förfelar den sitt syfte och missbrukas faktiskt. MV 9.133

⁵Till övningar hörande anvisningar, som givits någon eller några lärjungar på någon plats vid någon tid i det förflutna, kan ha snappats upp av utomstående och beskrivits i exoteriska skrifter. Sedan kan esoteriskt intresserade ha försökt tillämpa övningarna, som om lärarna skulle ha givit dessa i avsikt att göra dem allmänt tillämpliga, för alla slags människor i alla slags situationer. Men det gör lärarna så gott som aldrig. Också ifråga om övningar och anvisningar måste man alltid beakta de tre: rätt tid, rätt plats, rätta människor. Vad som är rätt vid en bestämd tid, på en bestämd plats och för bestämda människor, behöver inte vara det under andra omständigheter för andra människor. I bestämd avsikt givna övningar och anvisningar beledsagas alltid av villkor och förbehåll, begränsningar och varningar. Det är starka energier det handlar om, och säkerhetsföreskrifter måste utfärdas till förebyggande, nödvändiga för övningens rätta utförande. ”Giftet ges alltid tillsammans med motgiftet.” Dessa tillkommande anvisningar ger läraren muntligen och yppas aldrig för utomstående. Övningar har alltså en mycket mer begränsad tillämplighet än nybörjare i esoteriken vanligen tror.

SÄRSKILDA ÖVNINGAR I LJUSTEKNIK

1.16 Självakttagelse och självmedvetenhet

¹Det nära sambandet mellan riktad uppmärksamhet eller avsiktlighet, självakttagelse och självmedvetenhet bör klart inses. Riktad uppmärksamhet (avsiktlighet) kan förekomma och förekommer i otaliga sammanhang också utanför esoteriskt studium och arbete. Självakttagelse i esoterisk mening är en övning, som måste bygga på dels kunskap om människans natur (konstitution och indelningar), såsom skillnaden mellan monaden och dess höljen, det iakttagande jaget – monadmedvetenheten – och skenjagen – fysiska, emotionala och mentala höljenas medvetenhetsfunktioner, dels insikt om övningens ändamål. Självakttagelsen är en särskild tillämpning av riktad uppmärksamhet, nämligen på skenjagen. Annorlunda uttryckt: riktad uppmärksamhet kan förekomma – och förekommer faktiskt oftast – utan självakttagelse, men självakttagelse kan inte förekomma utan riktad uppmärksamhet.

²Självakttagelse handlar om verktygens – det vill säga skenjagens, medvetenhetsfunktionernas – förbättring. Första steget är att avsiktligt välja rätt verktyg för tillfället eller uppgiften i fråga, liksom den skicklige hantverkaren alltid vet att välja sådana rätt. Därefter följer processen att stegvis förbättra, förfina själva verktygen, byta ut sådana av lägre kvalitet mot andra av högre, till exempel lägre slags tänkande (47:7 och 47:6) mot högre slags (47:5 och 47:4).

³Förutsättning för verktygens förbättring, utbytet av lägre mot högre, är icke-identifiering med dem. Ty icke är den skicklige hantverkaren så förälskad i sina arbetsdon att han ej förmår skiljas från dem för ännu bättre. Och icke-identifieringens förutsättning är insikten: jag är icke dessa verktyg, men jag använder dessa verktyg tills vidare. Detta ligger nära självmedvetenhet.

⁴Gå alltid från med insikt riktad uppmärksamhet vidare till självmedvetenhet! Detta kräver en ytterligare, kvalitativ ansträngning, ”rätt ansträngning” enligt den ädla åttaledade vägen. Låt hela ditt vara genomträngas av den ordlösa insikten ”jag finns till”! Det ligger inte utom ditt räckhåll. Så gör det då! Många gånger om dagen! Vad hindrar dig? Bara glömskan, sömnen.

⁵Inbillning om att äga intuition är icke intuition, lika litet som inbillning om att äga kunskap är att äga kunskap. Tron att inbillning är detsamma som förmåga, kunskap etc. kan uppstå bara där det inte finns någon riktig självakttagelse.

⁶Det finns ingen inbillning (falsk föreställning) så absurd att den inte kan anammas såsom sanning av dem som inte riktigt iakttar sig själva. Det finns heller ingen inbillning, hur riktigt den än må synas, hur attraktiv den än må te sig för självkänslan, som inte kan genomskådas för vad den är av dem som förmår riktigt iakttaga sig själva. Annorlunda uttryckt: när rätt självakttagelse systematiskt utövas, utplånar den inbilskheten om att man äger särskilda förmågor, hör till de ”särskilt utvalda”, inte har långt kvar till målet etc.

⁷Självakttagelsens ändamål är att visa hur litet ”vi är hemma”, hur litet jaget, monadens medvetenhetsaspekt är närvarande, hur mycket höljen styr och hur litet monaden styr med självverksamhet, självakttagelse, självmedvetenhet, hur mycket vi är identifierade med höljen. Först med denna insikt har vi tillräcklig motivation att göra de yttersta ansträngningar inifrån varat vi måste göra för att stiga uppåt på riktigt.

⁸Denna undervisning är således grundad på kunskap, vara, förståelse, till skillnad från sådan undervisning som är baserad på inbillning, fantasi, önsketänkande.

1.17 Användandet av långa tankar är förformning i praktiken

¹Metoden att använda långa tankar är ett exempel på förformning i praktiken. Förutsatt att alla de enskilda tankar, som bygger upp en lång tanke, är sanna, är verklighetsideer, kan den långa tanken ifråga användas såsom en sekventiell framställning av en kausalintuition, av en kausalidé. Vad menas då med ”sekventiell framställning”?

²För det första betyder ”framställning” att denna inte är den verkliga saken, utan en alltid ofullständig återgivning; i detta fall att mentalt tänkande inte är kausal intuition. Men när mentaltänkandet uteslutande sysslar med sanningar, med verklighetsideer, har det just däri-

genom en väsentlig likhet med kausal intuition; annorlunda uttryckt: mentaltänkandet är då i detta avseende en nerdimensionering av en kausalintuition eller (vanligen) bara en del därav. Kausal intuition, det vill säga uppfattande av kausalideer, innebär nämligen exakt uppfattning av verkligheten utan möjlighet av förvrängning, fiktion eller illusion. I detta avseende kan därför sägas att mentaltänkandet, när det är uteslutande bestämt av verklighetsideer, avbildar en kausal intuition. Bilden återger dock aldrig verkligheten exakt.

³För det andra betyder ”sekventiell” att de många tankar, som bygger upp en lång tanke, begrundas av mentalmedvetenheten en i taget, i tidsföljd, medan däremot den kausala intuitionen omedelbart och samtidigt uppfattar alla de delar eller element av verkligheten som intuitionen omfattar och lika omedelbart och samtidigt ser dessas inbördes relationer av orsak och verkan, deras över-, under- och samordning. Kausalintuition kan liknas vid att ett helt begreppslandskap vid blixtbelysning uppfattas samtidigt såsom en helhet och med varje detalj i sin relation med alla de andra detaljerna. DVS 2.33.4,5 Icke ens högsta mentaltänkande (47:4) förmår detta annat än som en svag, otillfredsställande motsvarighet: mycket mer begränsad i sin omfattning och, framför allt, utan garanti mot att fiktioner insmugit sig. Icke desto mindre kan det högre mentala (redan perspektivtänkandet i 47:5), med stöd av hylozoiska fakta och begrepp, börja förstå vissa aspekter av kausalintuitionens uppfattningssätt. Ju bättre och djupare denna mentala förståelse blir, ju oftare individen höjer sig till den och ju längre han dröjer vid den, desto mer närmar han sig själva kausalintuitionen.

⁴Mentaltänkandet saknar alltså det kausala förmåga dels att utmönstra fiktioner, missuppfattningar, dels att omedelbart uppfatta alla ingående relationer. Eftersom mentaltänkandet saknar den sistnämnda förmågan måste den i stället betjäna sig av sekventiell framställning, det vill säga att i stället för att uppfatta alla elementen samtidigt, uppfatta dem i en lång följd.

⁵Den kvalitativa skillnaden mellan det kausala och mentala uppfattandet i detta avseende kan göras begriplig med en analogi hämtad från informationstekniken rörande skillnaden mellan hur en människa uppfattar och en dator registrerar ett konkret föremål i fysiska världen, till exempel en kaffekopp. Människan uppfattar föremålet omedelbart såsom en helhet, en tredimensionell kropp med sina relationer i rummet etc., medan datorn kan registrera det enbart endimensionellt såsom en sekvens (följd) av tecken i binär kod – exempelvis 1101 1010 0111 0010, etc. – en teckensekvens som med lämplig programvara kan återges som små färgade rutor (pixlar), vilka tillsammans i stort antal bygger upp en tvådimensionell färgbild av föremålet i fråga. En verklighet i en högre dimension framställs för det iakttagande jaget omedelbart, liksom blixtbelyst och levande i flera dimensioner men kan i en lägre dimensions form återges endast såsom en sekvens.

⁶När man arbetar med en lång tanke, kan det inte vara blott upprepning i ens tänkande av en rad ledord, ty ett dylikt förfarande är blott mekaniskt och därför gagnslöst för medvetenhetsutvecklingen. Man måste tvärtom till vart och ett av dessa ledord ha knutit en någotsånär klart uppfattad idé och dessutom i fortsättningen arbeta på att vidga och fördjupa sin förståelse av denna idé. I början av ens esoteriska studium kan man inte lägga särskilt mycket i varje ledord; annorlunda uttryckt: det egna begreppet av ledordet är då förhållandevis torftigt. Men med tiden, när kunskapen och förståelsen ökar och fördjupas, kommer man att kunna lägga mer i varje ledord, det vill säga det egna begreppet av detta kommer att ha en vidare och djupare mening.

⁷”Vidare och djupare mening” betyder bland annat att man förstår dels allt fler av de relationer, samband, mellan de företeelser i verkligheten som varje ledord för sig anger, dels allt fler av de relationer som finns mellan alla de verkligheter, som den långa tanken i sin helhet beskriver. Det är först denna förmåga att uppfatta relationer i två skalor – mellan de till varje ledord hörande verklighets-elementen och sedan mellan ledordens verkligheter, var och en fattad såsom en helhet – som leder till systemtänkande av högre ordning. Det gäller med andra ord att först uppfatta varje ledords begrepps-innehåll, såsom ett system, en helhet, av relationer, och därefter att uppfatta relationerna mellan dessa system eller helheter.

⁸Det just beskrivna förfarandet kan belysas med ett exempel hämtat från *Ljusteknikens långa tanke, del ett*. Denna långa tankes element nr 1 lyder: ”I ljustekniken börjar allt med förståelsen. Förståelsen är en förening, en samverkan, av kunskap och vara.” Att förstå relationer i den första skalan är att förstå de olika relationer som finns mellan de verkligheter som detta element behandlar: relationen mellan ljusteknik och förståelse, relationen mellan kunskap och vara etc. Att förstå relationer i den andra skalan är att förstå de olika relationer som finns mellan element nr 1 såsom en helhet – utan att förlora dess delar (ljustekniken, förståelsen, kunskapen, varat) ur sikte – och andra element av denna långa tanke, såsom element nr 2–8, vilka också uttryckligen behandlar kunskap och vara, eller element nr 43, där det sägs att aspiranten bör ”ständigt arbeta med att stärka och förbättra sitt vara, vidga och fördjupa sin kunskap”, vilket återigen sammanbinder med element nr 1. Ett fördjupat studium av och arbete med den nämnda långa tanken uppenbarar ett ökande antal möjliga relationer inom vart och ett av dess 43 element och mellan dessa element.

⁹Detta arbete kan tyckas mycket stort och svårt, ja alltför stort och svårt för den genomsnittliga aspiranten. Det är riktigt; det blir också alltför stort och alltför svårt för de aspiranter som tror att de måste göra det fullkomligt och på högsta kvalitetsnivå från första början. Men en dylik prestation begärs inte av dem, ty den är ogörlig på detta stadium. Valet står inte mellan att göra det fullkomligt eller att inte göra det alls; dylikt absolutifierande allt-eller-intet-tänkande (47:6) är inte användbart i esoteriken. Tvärtom bör aspiranterna tillämpa perspektivtänkandets (47:5) förståelse för skalor, nivåer, graderingar, och läraren uppmuntrar: Gör vad du kan! Litet är bättre än intet. Men försök senare att höja dig något och efter ytterligare en tid ännu något mera! Bara du inte släpper taget om arbetet, studiet och övandet.

¹⁰Kvaliteten av ens arbete med en lång tanke beror på hur mycket man vet, hur många fakta man inte bara passivt inhämtat utan även aktivt bemästrar. Förståelsen av varje ”kort tanke”, som tillsammans med andra bygger upp den långa tanken, blir bättre dels ju fler fakta man kan lägga in i den ”korta tanken”, dels ju klarare man själv uppfattar och tänker på dessa fakta.

¹¹Långa tankar efterliknar kausalideer också i det avseendet att de i minnet fasthåller alla väsentliga relationer, fakta, principer etc., som hör till ett visst tankeområde. Det vanliga mentaltänkandet har mycket svårt att i uppmärksamheten behålla alla dessa ting; det glömmar dem nästan alla för stunden, minns bara ett eller två. Men det kausala glömmar aldrig, ty glömska betyder medvetenhetsinnehållets mekaniska övergång från dagsmedvetet till undermedvetet (aktiva medvetenheten, riktade uppmärksamheten, är oförmögen att hålla kvar medvetenhetsinnehållet och ”tappar” det därför ner i det undermedvetna), och det finns intet kausalt undermedvetet, utan i det kausala är allt antingen dagsmedvetet eller övermedvetet (det kausala ”tappar” aldrig något).

¹²Man minns något genom att förstå, nämligen genom att sätta in det i sitt större sammanhang. När man väl har satt det i sitt sammanhang och sett hur det förbinder sig med än det ena, än det andra, glömmar man det sedan inte så lätt. Det är reflektionens uppgift att finna dessa sammanhang, begrunda deras inbördes betydenhet.

¹³Arbetet med långa tankar är ett utmärkt exempel på vad som menas med att samtidigt öka sin kunskap och stärka sitt vara. Ju fler av hylozoikens fakta och ideer man genom studium enskilt och i grupp tillägnar sig, desto rikare på tankeinhåll blir varje element i den långa tanken och desto mer ökas den egna kunskapen. Och ju bättre och längre man kan hålla uppmärksamheten stint riktad på reflektionen över det ena elementet efter det andra och även – allteftersom skickligheten ökar – mellan flera särskilt samhöriga element på en gång, desto mer stärks monadmedvetenheten, vilket är vad som menas med att ”varat stärkes”.

¹⁴Pytagoras gav oss kunskapen i en systematiserad form. Fråga: Varför gjorde han det? Svar: För att vi skall använda kunskapen *såsom system* i vår meditation för att åstadkomma systemtänkande (47:4) och därmed överbrygga gapet i medvetenhet mellan perspektivtänkande (47:5) och kausalmedvetenhet (47:3).

1.18 Användandet av form i meditation på det formlösa: den heliga stavelsen AUM

¹När man mediterar på Augoeides eller på hans manifestationskropp, det vill säga kausalhöljet, skall man inte använda visualisering av en form till meditationsstöd, eftersom varje form, som en normal människa kan visualisera, kan vara endast fysisk eller emotional. För en normal människa är redan mentalvärlden formlös (eftersom mental objektiv medvetenhet, mental syn, aldrig är medfödd i innevarande eon, emotionaleonen), varför givetvis även kausalvärlden är ”formlös” för henne. För en supernormal människa däremot, en invigd som har objektiv kausalmedvetenhet, är kausalvärlden fylld av kausala former, nämligen verklighetsideer.

²icke form alltså, men däremot ljud, det vill säga den heliga stavelsen – AUM – skall man använda till stöd för sin meditation. Patañjali säger i *Yoga Sūtras* 1:27 att det heliga ordet AUM är Augoeides’ beteckning. I följande sutra, 1:28, säger han att yogin skall både ljuda AUM och meditera på dess betydelse, underförstått: att enbart ljuda ett heligt mantra utan att förstå dess innebörd är icke att bruka mantrat rätt.

³Den heliga stavelsen AUM är en symbol med flera betydelser. Närmast förklaras några av dessa. Den mest grundläggande är: A = rörelse- eller viljeaspekten, U = medvetenhetsaspekten och M = materieaspekten.

⁴Eftersom rörelse- eller viljeaspekten härskar i tredjetriaden, medvetenhetsaspekten främst gör sig gällande i andratriaden och materieaspekten är viktigast i förstatriaden, fås: A = tredjetriaden och Protogonos, U = andratriaden och Augoeides, M = förstatriaden och människomonaden i denna.

⁵Andra betydelser, vilka alla sammanhänger med grundbetydelsen:

A = planetregeringen, U = planethierarkin, M = mänskligheten.

A = hjässcentret, U = hjärtcentret, M = strupcentret.

A = vara, U = förståelse, M = kunskap.

⁶Den heliga stavelsen AUM anger också manifestationsprocessens tidsföljd. I kosmisk skala: A = viljan, dynamis, skapar monaderna; U = monaderna utvecklar medvetenhet; M = medvetenheten bildar de materiella formerna. I solsystemisk skala: A = solhärskares vilja skapar solsystemet; U = monaderna i solsystemet utvecklar medvetenhet; M = medvetna monader bildar materiella former.

⁷Med särskilt avseende på kausalhöljet och Augoeides fås: A = viljecentret (också kallat offerviljans centrum), U = enhetscentret (kärlekscentret) och M = kunskapscentret.

⁸AUM förklarar också den följd och ordning, vari medvetenhetsaktiveringens faktorer fram träder; nämligen att rörelsen, viljan, kraften kommer först, sedan medvetenheten och sist förnimmelsen av formerna.

⁹Detta innebär att i varje expansion – större eller mindre och oavsett naturriket – uppfattar monaden inte genast alla tre aspekterna av det nya verklighetsområde, vari den expanderar sin medvetenhet, utan alltid först rörelseaspekten, sedan medvetenhetsaspekten och sist materieaspekten. Eller annorlunda förklarar: först uppfattas den högre verkligheten inte alls såsom medvetenhetsinnehåll utan såsom vitaliserande, stimulerande energiutstrålning. Senare, ofta betydligt senare, beledsagas förnimmelsen av dessa högre energiimpulser av ett subjektivt medvetenhetsinnehåll, det vill säga ideer. Ännu senare blir medvetenheten objektiv, så att individen först då förnimmer detta nya, högre verklighetsområde såsom en egen värld med egna former osv.

¹⁰Det som här just beskrivits är förfarandet vid förvärvet av kausalmedvetenhet. När kausalenergierna strömmar ner i inkarnationshöljerna, genom dessas centra, uppfattar jaget (monaden) dessa energier i början enbart ur rörelse- eller kraftaspekten, såsom stimulans, livsenergi, men inte i detta tidiga skede såsom medvetenhet; senare såsom kausalideer, vilka skänker kausal kunskap, kausal förståelse; och ännu senare såsom objektiva former. Märk att det ord Platon använde att beteckna kausalideerna var *eidōs* (äldre grekiska: *veidos*), vilket betyder ”form”.

¹¹Det ovan sagda är också exempel på att traditionella symboler aldrig har bara en betydelse, vilket är detsamma som att tolkningen alltid kan utföras i flera olika skalor och skall så utföras för något fullare förståelse. Den som äger kunskapen, vet alltid vilken skala eller

vilka skalor som gäller i varje givet sammanhang. Den som inte äger kunskapen tillräckligt, antingen tolkar symbolen i orätt skala eller förstår inte att man måste tänka i olika skalor för olika sammanhang.

¹²De så kallade olika betydelseerna av en symbol såsom AUM är inte olika i verkligheten, det vill säga de är inte olika för högre medvetenhet, verklighetsbestämd medvetenhet. De är olika först sedan symbolens medvetenhetsinnehåll måst nerdimensioneras till det mentala med dess sekventiella och separerande uppfattning (i motsats till kausalmedvetenhetens ögonblickliga och förenande uppfattning). Det är en yttring av enhetsmedvetandet att kunna uppfatta alla dessa betydelse på en och samma gång – inte sekventiellt (eller diskursivt, i tur och ordning), utan instantiellt (ögonblickligt), inte separerande (med varje betydelse uppfattad för sig) utan relaterande (med varje betydelse uppfattad i sitt samband och sammanhang med alla de andra).

¹³Man kan formulera en lång tanke, som i sekventiell form sammanfattar alla dessa betydelse av AUM, och använda denna långa tanke i meditation. Arbetet med långa tankar har till ett av sina huvudsakliga mål att öva upp denna förmåga av instantiell uppfattning, eftersom detta slags uppfattning är en förformning, individ och grupp företar med siktet inställt på förvärv av kausalmedvetenhet.

1.19 Att vara med självmedvetenhet i eterhöljet

¹Man flyttar självmedvetenheten från organismen till eterhöljet och håller den omkring eterhöljets fyra högre centra: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. Eftersom det handlar om självmedvetenhet, är det en process kännetecknad av avsiktlighet, riktad uppmärksamhet. Uppmärksamheten riktas från ett eller flera av dessa centra. Observera noga formuleringen: Man riktar uppmärksamheten *från* dessa centra, *med utgångspunkt i* dessa centra. Man riktar den inte *på* centren, ty dylikt riktande kan medföra att centren överstimuleras på otillbörligt, rentav skadligt sätt. Uppmärksamheten riktas på annat än själva centren och åt två håll samtidigt: dels på det eller de föremål man från övningens början (vid planeringen av den) avsett, dels på den egna medvetenheten, det egna väsendets närvaro; därmed är självmedvetenhet genom själverinring framkallad.

²Man skall inte tänka på centren, man skall inte rikta uppmärksamheten *på* något centrum, utan i stället rikta uppmärksamheten *från* ett centrum, *inifrån* ett centrum, när man är självmedveten. Annorlunda uttryckt: jag själv, monaden, är självmedveten i ett högre centrum; jag själv, monaden, är självmedveten och riktar i detta tillstånd min uppmärksamhet ut ur detta centrum. Man kan inte förstå detta bara med intellektuella begrepp, man måste uppleva det. Det är blott erfarenheten, som lär oss skillnaden mellan att tänka på ett centrum, det vill säga rikta uppmärksamheten på ett centrum, och att vara i ett centrum med självmedvetenhet, riktande uppmärksamheten ut ur centret. Det är i tillstånd av framkallad självmedvetenhet, i tillstånd av själverinring, man centrar sig i något av de högre centren, helst i huvudet, eller i huvudet och hjärtat i nämnd ordning. Det är mycket bättre, rättare och *rätare*, och mindre riskfyllt att först framkalla självmedvetenheten och av denna spontant föras till ett högre centrum än att göra tvärtom: att först avsiktligt centra sig i ett högre centrum och därefter framkalla självmedvetenheten. Utgå från självmedvetenheten, låt denna spontant, utan någon viljepåstötning, söka sig till ett högre centrum såsom sitt säte och arbetsställe, ty självmedvetenheten kan inte hållas i något av de tre lägre centren! Innebörden av utsagan ”Arbetet med eterhöljets centra måste utgå från ... självmedvetenheten” är just denna: vi utgår från, vi börjar med, självmedvetenheten; vi utgår inte, börjar inte från, vi börjar inte med, att söka flytta vår riktade uppmärksamhet till ett högre centrum. Den djupa förståelsen av detta fås bara genom erfarenheten.

³Det är alltså viktigt att förstå skillnaden mellan att hålla medvetenheten i ett centrum och att rikta uppmärksamheten på ett centrum, ty det är i detta fall skillnaden mellan det man skall göra och det man icke skall göra.

⁴Beträffande centren i huvudet skall man i sin praktik inte skilja hjässcentret och panncentret åt, så att man till exempel förnimmer den egna närvaron ömsevis i det ena och det andra centret.

Man skall enbart ”vara mitt i huvudet”, på den punkt där den horisontala axel som går genom panncentret och den vertikala axel som går genom hjässcentret skär varandra, och därifrån stråla ut sin självmedvetenhet i hela huvudet och därvid införliva först hjärtcentret och sedan strupcentret i det gemensamma medvetenhetsfältet. Övningen pågår endast så länge som man kan hålla självmedvetenheten och avbryts sedan. Övningen skall inte göras längre stunder, högst någon minut åt gången till att börja med. Erfar man den minsta tyngd, trötthet eller inträdet av en främmande kraft, som om något ”öppnades” i huvudet, slutar man genast och riktar uppmärksamheten på något annat.

1.20 Kausalhöljet och eterhöljet – redskap för människans förvandling

¹Människomonaden är inte medveten i sitt kausalhölje utan måste inkarnera för att alls kunna vara medveten. MV 3.28.3

²Yttersta ändamålet med den långa följden av inkarnationer i människoriket är att monaden skall förvärva självmedvetenhet i sitt kausalhölje. Därefter kan monaden som först förvärva begynnande självmedvetenhet i sitt essentialhölje, varigenom den kan övergå till femte naturriket.

³Ändamålet med vårt nuvarande solsystem är att dess monader skall nå femte naturriket, bli självmedvetna i andratriaden och nå upp till 45-medvetenhet. Förvärvet av självmedvetenhet i kausalhöljet är därför ett första steg mot detta mål. Det är inte meningen att monaderna skall stanna i fjärde naturriket, ty fjärde naturriket var målet för evolutionsmonaderna i förra solsystemet. På motsvarande sätt är sjätte naturriket målet i nästa solsystem, det tredje och sista i ordningen. DVS 2.49

⁴Alla goda, osjälviska känslor har sina högre motsvarigheter i kausalhöljet. Alla sanna tankar, verklighetstankar, har sina högre motsvarigheter i kausalhöljet.

⁵Dessa högre motsvarigheter, kausala motsvarigheter, finns redan i kausalhöljet. Varför sägs det ”redan”? Därför att kausalhöljet är äldre än mental- och emotionalhöljerna.

⁶Dessa högre, kausala motsvarigheter finns i kausalhöljet antingen därför att – på högre stadier i människoriket – människomonaden har förvärvat dem eller därför att – på lägre stadier – Augoeides allena äger dem.

⁷De högre, kausala, motsvarigheterna till goda, osjälviska känslor och sanna verklighetsideer sammanfattas i de tolv essentiala egenskaperna.

⁸De goda gärningarna, handlingar utförda av eterhöljet genom organismen, sammanfattas i den ädla åttaledade vägen.

⁹Den som är centrad i kausalhöljet och andratriaden snarare än i inkarnationshöljerna och förstatriaden, är medveten om sin gudomlighet, sin odödlighet. Han kan därför lägga rädslan åt sidan och modigt kämpa för sanning och rätt. Den människa som visar feghet och rädsla, visar därmed att hon uteslutande lever i förstatriaden. MV 5.47.6, 8.9.10, 9.6.11; L4 1.46.6

¹⁰Kausalhöljets viljecentrum har förbindelse med eterhöljets hjässcentrum, kausalhöljets enhetscentrum har förbindelse med eterhöljets hjärtcentrum, och kausalhöljets kunskapscentrum har förbindelse med eterhöljets strupcentrum. Dessa eterhöljets centra väcks till aktivitet genom vibrationer, som överensstämmer med de ”kosmiska” vibrationerna (atomvibrationerna), verkliga fakta, verklighetens fakta, icke genom illusioner och fiktioner. Med andra ord: så snart individen lär sig tänka i överensstämmelse med verkligheten, vitaliseras dessa centra. Det uppstår då en växelverkan. Riktiga fakta vitaliserar såväl eterhöljets som kausalhöljets centra. Därigenom blir det möjligt för individen att mottaga vibrationer direkt från kausalhöljet. I och med att människorna på civilisationsstadiet får esoterisk kunskap, blir det alltså möjligt för dem att tänka i överensstämmelse med verkligheten och relativt snabbt nå högre stadier. Men för att denna möjlighet skall bli verklighet fordras att individen icke endast godtar fakta utan använder dessa fakta, och detta sker genom ”meditation”, bearbetning av fakta till insikt och förståelse.

¹¹Så till exempel har eterhöljets hjärtcentrum tolv kronblad. Detta centrum är en åter spegling av kausalhöljets centrum, som likaledes har tolv kronblad. Dessa är bärare av de tolv

essentiala egenskaperna, som varje aspirant på lärjungaskapet arbetar med att söka förvärva. Kronbladen i eterhöljets hjärtcentrum är organ för det fysiska förverkligandet, de i emotionalhöljets hjärtcentrum är organ för den känslomässiga förståelsen och kronbladen i mentalhöljets hjärtcentrum är organ för den intellektuella förståelsen av dessa egenskaper. Kronbladen i kausalhöljets fyrdelade centrum är organ såväl för den kausala insikten om dessa egenskaper som för det fullständiga förverkligandet av dem. Av detta kan man förstå varför kausal- och eterhöljerna sägs vara människans viktigaste och faktiskt enda oundgängliga höljen.

¹²Det är alldeles väsentligt inse att centren aktiveras genom förvärv av motsvarande för- mågor och egenskaper i tjänande och självuppoffrande liv, inte genom meditation eller kon- centration på centren och deras energier. Centren fås att automatiskt fungera rätt genom rätt liv, genom odlande av medvetenheten, rätt tänkande och kärleksfullt handlande.

¹³”Arbeta utan slarv på eder fullkomning!” (Gautama Buddhas sista ord till lärjungarna)

1.21 Varför kontemplation eller samādhi kan vara effektiv

¹I tillstånd av samādhi övergår jagmedvetenheten från organismen till eterhöljet och har då möjlighet att i eterhöljet upprätta en direkt kontakt med kausalhöljet och dess centra. (Denna kontaktväg kallas i ljustekniken den ”raka vägen” eller ”den räta vägen”, och därav kommer även termen ”inrätning” såsom beteckning på alla metoder, som har till ändamål att upprätta en dylik direkt förbindelse, som medför att lägre höljen underordnas kausalhöljets kontroll.) Därför är det centralt i allt övande av ljusteknik att åstadkomma dylika tillstånd av samādhi. Det är en stor skillnad mellan jagmedvetenheten såsom begränsad till organiska hjärnan, bunden till grovfysisk materia (49:5-7), och jagmedvetenheten såsom avsiktligt och metodiskt överförd till eterhöljets högre centra: hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren. Eterhöljets direkta kontakt med kausalhöljet framgår också av hylozoiska numeriska principer (vilka är verklig- heten bakom exoteriska lärdes tal om ”pytagoreiska talmystiken”, som de givetvis aldrig kunnat förstå): 49:3 med 47:3, 49:2 med 47:2 och 49:1 med 47:1. Särskilt viktigt är att hålla jagmedvetenheten i pann- och hjässcentren.

²Om man emellertid, väl i samādhitillståndet, inte förmår behålla självmedvetenheten, riskerar man att somna eller falla i trans (medvetenhetens inaktivitet i högre hölje), så att man vid återkomsten till vanliga dagsmedvetenheten inte har något minne av vad som förevarit. KOV 7.17.9 Därför är självmedvetenhetens eller åtminstone riktade uppmärksamhetens be- varande A och O i samādhi. Värdelöst från högre medvetenhetsaktiveringens synpunkt är även att i detta tillstånd viljelöst, utan egen kontroll, planlöst föras hit och dit till skådande av allehanda ”syner”, ty detta är en yttring av dragen, ej av monaden själv riktad uppmärksam- het. Liksom överallt annars i ljustekniken hänger det på om monaden förmår göra sin egen energi, dynamis, gällande mot höljenas mekaniskt och automatiskt verkande energier. Förmår monaden det, förmår den också vara självmedveten.

³”Riktad uppmärksamhet” betyder i hylozoiken alltid ”av monaden–jaget riktad uppmärk- samhet”. Detsamma annorlunda formulerat: uttrycket ”riktad uppmärksamhet” är en förkort- ning av det fullständiga uttrycket ”av monaden–jaget riktad uppmärksamhet”. Höljen kan i sig inte rikta någon uppmärksamhet, utan endast monaden–jaget kan göra detta. Ett extra ”hurra!” blir det, om jaget i tillståndet av riktad uppmärksamhet dessutom gör ansträngningen att hålla sig självmedvetet och lyckas därmed.

⁴Självmedvetenheten kan av intet ersättas.